

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

A TEMETŐ

A Magyar Értelmező Kéziszótár (1972) a temető címszó alatt ezt írja: A halottak eltemetésére hivatalosan kijelölt terület. A görög coemeterium szó, az alvók helyét jelenti.

Az ember természetéhez mindig hozzátartozott, hogy hallottait tisztelje, és megfelelő módon eltemesse (kivéve: háborúk, ellenség, gyűlölet). Az ószövegségben és az ókorban csak a város falain kívül lehetett temetni. A római jog elismerte a különféle temetkezési társulatok létezését, és ezeket a keresztényekre nézve még az üldözések alatt is tiszteletben tartották. Így alakulhattak ki Róma és az ókori városok környékén a keresztények közös temetkezési helyei, melyeket lefelé mélyített folyosókkal bővítettek, ha oldalirányú terjeszkedésre már nem volt lehetőség. Ezek lettek a katakombák, vagyis temetkezési helyek, melyeket később búvóhelyként használtak, vagy itt tartották a szentmiséket. Különösen tisztelték a híres vértanúk temetési helyét.

A középkor elején megszűnt a városon kívüli temetés törvénye. Így lehetett temetni templomokban, előcsarnokokban, altemplomokban, templom körül. Magyarországon kis településeken, falvakban, gyakorlatban volt a templom körüli temetés. A templomokat szerették magaslatra építeni, s körülötte temetni. Ezek voltak a templom-dombok. A sírokat keresztrel jelölték meg, a temetőket, pedig megáldották. Az egyház ma is a „szent helyek” között tartja számon a hívek temetkezésére szánt és megáldott temetőket.

Valamikor vidéki viszonylatban az egyházközségeknek saját temetőjük volt. A katolikus egyházközségek temetőiben nagy előszeretettel kápolná-

kat építettek. Itt néha szentmiséket mutattak be a meghalt hívek lelki üdvösségéért. Gyakorlat volt az is, amikor egy család épített kápolnát, mely részben kriptául is szolgált. Nagy kőfeszület állítása is gyakori volt a temetőkben, lépcsőzetes kialakítással. Itt halottak napján, és novemberben a halottak hónapjában gyertyát gyújtottak, és imádkoztak halottaikért. Ezt a gyakorlatot általában azok követték, akiknek elhunyt szeretteiket ismeretlen helyeken temették el, vagy ismert helyen, de nagyon messze, és nem volt rá lehetőségük, hogy felkeressék e helyeket (pl.: hősi halottak).

Az egyház kéri, hogy katolikus vallású hívei sírját keresztrel jelöljék meg. Más vallásúaknál a fejfa használatos. Vigyázzanak a temető tisztaságára, rendjére, s a szent helynek kijáró tisztelettel legyenek ott. A hívek elhunyt rokonaik tiszteletére, a sírhalom helyén síremlékeket készítenek, melyeket meg is szoktak áldani. Templomokban nem szoktak temetni, ez alól kivétel a római pápa, bíboros, megyés püspök, akit templomában temetnek el. Ez a tilalom kimondottan templomokra vonatkozik, kápolnákra nem. A templomok alatt lévő altemplomba lehet temetni, hiszen azok az altemplomok nem a rendszeres szentmiséknek a helyei. A székesegyházak altemplomaiban temetik el a megyéspüspököt, a segédpüspököt, a püspöki helynököt, és lehet a kanonokokat is. Szerzetesek kezelésében lévő templomok altemplomában temették el a szerzetes közösséghez tartozókat. De az is gyakorlat volt, hogy a temetőkben kriptát építettek, szerzetesek részére, vagy külön temetői területük volt.

Tartalom:

Ima elhunyt férjért, Lektoravatás	2
Nagymarosi, Sajtóapostolok	3
20. Karizmatikus találkozó	4

Új templomok építésénél az altemplomot úgy alakították ki, hogy urnák elhelyezésére is alkalmas legyen. Az urnahelyek bevételeiből építették a templomot. Ezeket az altemplomokat meghatározott időben nyitva tartják. Így látogatni lehet a halottakat, mint a temetőkben.

A temetőket bekerítik, rendszeresen nyitják, zárják. Ezzel természetesen nem tudják megakadályozni a kegyelet mélyen sértő „sírgyalázókat” tetteik végrehajtásában. Elítélendők azok, akik akár virágot lopnak a sírokról, akár a síremlékekről fémtárgyakat feszítenek le, akár erőfitogtatásból sírköveket rongálnak meg, vagy döntenek le. Szép gyakorlat, hogy a nagy háborúk után a hősi halottaknak temetőrészt biztosítanak, és hősi emlékművet állítanak.

A temetők bejáratánál sok helyen olvashatjuk: Feltámadunk. A gondolkodó ember számára a temető szent hely. Értékeljük halottainkat, akik nemcsak valamikor, de most is a mieink.

Somlai József ny. plébános

Fotó: szentgyörgymezői temető. A kaput 1932-ben Madaras Aurél plébános állíttatta.

FELESÉG IMÁJA ELHUNYT FÉRJÉÉRT

Irgalmas Isten! Könyörülj rajtam, Jézus Krisztus érdemeiért! Szívemnek fájdalma nagy. Ha te nem enyhíted, nincs, aki megenyhítse. Íme, én özvegyasszony vagyok, férjem elhagyott engem! Magamra hagyva sokkal gyöngébb vagyok, mintsem a bánatot, amely osztályrészemül jutott, hordozni bírnám.

Nincs, aki vigasztaljon e világon, legféltebb kincsemet, életem támaszát, szívem örömét ragadta el tőlem a halál. Ő, az én szeretett férjem, az én társam nincs többé velem! Egyedül maradtam e puszta földön. Ezért sírok éjjel és nappal, s panaszom hangja úgy szól, mint a párját vesztett madaré mindenütt, amerre járok.

Szánd meg, Üdvözítőm könnyeimet, hiszen te magad is könnyeztél a koporsóknál. Adj vigasztaló erőt keresztény hitemben, hogy bánatomban el ne tántorodjam.

Nagy Isten! Én szegény, erőtlen leányod vagyok, nem tudom, mit döntöttél sorsomul. Nem ismerem utaidat, csak annyit tudok, hogy a gyöngé nádszálát el nem töröd, és hogy nem telik abban kedved, ha teremtményeid itt a földön sokat szenvednek. Mi örömd is lenne abban, Uram, hogy egy erőtlen leányodra olyan terhet rakj, amely alatt egy kőszikla is megszakadna? Meg nem érhetem, miért vetted el tőlem az én mindenemet.

Nem is adatik meg ebben a rövid életben megtudni annak igazi okát, hogy ezt miért

cselekedted? Azt tudom, hogy te adtad nekem őt, akit most elvettél tőlem. A tiéd volt ő, nemcsak az enyém. Tiéd mindenem, ha kívánod, oda kell adnom.

Én Istenem! Most már nincs e földön és az égben senkim rajtad kívül. Te vagy az özvegyek és árvák vigasza. Szívem immár nincs megosztva az ég és a föld között. Kietlen földi utamon egyedül vándorlok. Néhány kései virág az, ami még nyílnak földi utamon. Nekem az ég felé vezető úton kell haladnom, amelyen ő előttem hozzád jutott. Én Istenem! Vezess el engem oda, ahol te vagy, és ahol ő van, akit tőlem elvettél! Ámen.

LEKTOR ÉS AKOLITUS AVATÁS

Egyházmegyénkben 2005 óta folyik világiak képzése akolitusi szolgálatra,

Csaja János a püspökatyja előtt

azóta folyamatosan, minden évben 20-30 jelentkező kezdi el ezt a képzést. Az akolitus három feladat ellátására kap megbízást: közösség építésre, igeliturgia vezetésére, áldoztatásra. Az akolitus az egyházközségben a plébános felügyelete alatt szolgál, konkrét feladatait a plébános útmutatása alapján végzi.

A képzés két évig tart, de már az első év végén elérkezik az első lépcsőfok: akik sikeresen elvégzik az első évet, azokat a püspök atya lektorra

Csicsiri Ferenc a püspökatyja előtt

avatja. A lektor feladata a szentmise során az olvasása, de ezt sok helyen már a ministránsok végzik, így ez a fokozat inkább csak formális.

2010-ben Kistarcsá-

ról a plébános atya felkérésére hárman kezdtük el az akolitus képzést és az első évet mindhármunknak sikerült is elvégeznünk, így az ideai avatási szertartáson mi is a lektorra avatandók között lehettünk. Beer Miklós püspök atya szeptember 24-én a váci székesegyházban velünk együtt 28 lektort és 24 akolitusat avatott fel. Az ünnepi szentmise előtt mindenki megkapta az erre az alkalomra méretre készített ruháját is, amelyet azután haza is hozhattunk. Az itthoni szentmiseken most már ebben végezzük szolgálatunkat, az áldoztatást.

Lauer Tamás a püspökatyja előtt

Az avatáshoz egyenként járultunk a püspök atya elé, aki a szertartás részeként egy-egy Bibliát ajándékozott a lektoroknak, ezzel is emlékeztetve minket, hogy mostantól legfőbb feladatunk a Szentírásban való elmélyülés és a Szentírás szeretetének terjesztése a közösségben.

A mostani avatásról a Váci Egyházmegyei Katolikus Televízió felvételt is készített, amely a tévé többi műsorával együtt megtalálható az egyházmegye honlapján.

www.vaciegyhazmegye.hu

Csicsiri Ferenc

Fotó: Szánthó Dániel

IMÁT KÉRÜNK

Egyházközségünkben 33 évet szolgált, kántorként, Jász János. Kórházi ágyon fekvé köszönettel fogadja imáinkat.

† TÁBORHEGYI ISTVÁN

1931. július 20. – 2011. október 30.

Egyházközségünkben több mint 20 évet dolgozott képviselőként az egész közösséget szolgálva. Minden munkából kivette részét. Most magához szólította a Teremtő. Urunk, adj neki örök nyugalmat országodban!

NAGYMAROSI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Az idén október 1-jén volt a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó. 1989 ősze óta a találkozók részeként működik egy gyerekeknek szóló lelki nap „Gyerekmáros” néven.

Eredetileg a Nagymarosi Ifjúsági Találkozón résztvevő ifjú szülők számára szeretnék volna megkönnyíteni a jelenlétet. Mára ez a kezdeményezés önálló programmá nőtte ki magát, amelyre már külön gyerekszervezetek is jönnek.

Mivel ezeken a találkozókön manapság már több, mint 800 gyerek vesz részt, a Duna-parton lévő nagy réten, korosztályok szerint altáborokra osztva tartják a programokat.

Kistarcsáról busz indult az egyházközség finanszírozása által és Máttyás Ilona hitoktató szervezése és toborozása révén. Így jutottam el én is két kisebb gyermekemmel erre a csodálatos találkozóra. Nehezen döntöttem az utazás mellett, a sok itthoni program és a másnapi búcsú ünnepe miatt. Végül is a gyerekek mellett döntöttem, mert úgy gondoltam sokat gazdagodhatnak és megérezhetik Isten jelenlétét a másik szeretete által, illetve már régen voltam a találkozón.

Ica néni most volt először, de nagyon ügyesen tudta irányítani és rendezni a gyerekeket, mintha már többször is járt volna itt és ismerné a terepet. A délelőtti mise előtt találkoztunk volna a gyerekekkel, de nekik külön misét szerveztek a templomban, így csak mise után tudtunk együtt lenni.

Ica nénivel a templomudvarban tartott előadáson vettem részt, amit Orosz István és Rita (görög katolikus pap és felesége) tartott. A Szentháromság ikonját kapta mindenki a kezébe, és abba helyettesítette be a családot. A Családok Éve van, balra az Atya, középen a Fiú és jobbra a Szentlélek, az apa, az anya és a gyermek. Nagyon jól mutatta be István atya a családban lévő létező feladatokat és problémákat, ill. azok megoldását Isten és a hit által. A mai világban élő emberekkel is ott van Isten a mindennapokban, lehet és kell is tudni vele és benne, általa járni az életutunkat a nehézségekben és a megpróbáltatásokban.

Több fakultatív program közül lehetett választani, érdeklődési körök szerint. Ebéd után 14 órától szentségimádás volt a templomudvarban, amin

még a kicsik is részt vettek. Nagyon meghatározó és szép volt az Úr jelenlétét megtapasztalni a szép énekek által.

Szünet és énekpróba után 16 órakor volt a szentmise, amit Palánki Ferenc püspök atya mutatott be a templomudvarban. A kicsiknek a templomban volt a mise, az ő nyelvezetük szerint, játékosan. Ezután a nagyok miséjébe bekapcsolódva felvonultak az oltár elé, így mindnyájan együtt lehettünk a szentmisén.

Mise után összeszedve a gyerekeket indultunk a buszhoz, ami nem messze, a Duna-parton várt minket. Szívvel, lélekkel feltöltődve tértünk haza. Sajnálom, hogy kevesen éltek a lehetőséggel, és nem érezték fontosnak, hogy elmenjenek erre a szép helyre és tartalmas programra. Jó volt látni a sok fiataalt, akik itt összejöttek, és együtt töltötték ezt a napot békében és szeretetben, lelkileg megújulva.

Köszönöm József atyának és Ica néninek, hogy én is ott lehettem ezen a szép találkozón.

Lauerné Mónika

Kép: gyerekmáros.hu

Andrej Rubljov Szentháromság ikonja

SAJTÓAPOSTOLOK TALÁLKOZÓJA

A tízedik országos találkozót szeptember 30. és október 2. között az egri Szent János Házban rendezte meg a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) és az Egri Főegyházmege.

Az egyházközségi lapok és honlapok munkatársai évente más helyszínen találkoznak, hogy tovább képezék magukat, illetve személyesen megismerjék egymást.

A plébániák jelentős részén 1990 óta rendszeres sajtótevékenység folyik: heti, havi vagy ritkább megjelenésű nyomtatott sajtóterméket készítenek, illetve az elmúlt évtizedben a kis-

közösségi honlapok száma is jelentősen nőtt. Munkájukkal segítik a helyi közösség építését, megerősödését, a vallási és helytörténeti ismeretek gyarapodását.

Tevékenységünk missziós jellegű is, mert az egyház életét, értékeit azokhoz is eljuttatjuk, akik nem rendszeres templomba járók. A szakmai programok mellett betekintést nyertünk az Egri Főegyházmege és a Szent István Rádió életébe, valamint Eger városának sokszínű kulturális örökségébe. A találkozón előadást tartott – többek között – Ternyák Csaba érsek, Kálmán Peregrin egyháztörténész, szerzetes, Homoja János, az Egyházmegyei Hírek főszerkesztője és Szarvas István, a Szent István Rádió igazgatója.

kép és szöveg: Lauer Tamás

Szentmisék rendje

Hétfő: 18.00
kedd: 7.00
szerda: 18.00
csütörtök: 18.00
péntek: 7.00
szombat: 7.00; **18.00** (elővételezett)
vasárnap: **7.30; 9.00; 10.30**
Nagytarcsán november 13-án és
27-én lesz szentmise **11.30-tól**.

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
szerda: 10–12
csütörtök: 10–12
péntek: 15–17

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10–12 **Baba–mama klub**
18.40–19.15 **biblióra** (T)
- Kedd: 15 órától engesztelő imaóra (T)
A hónap 2. keddjén 20 órától a **MÉCS**
családközösség összejövetele.
- Szerdán 17 órára a kisiskolásokat,
18 órára a felsősöket várjuk a **plébá-
niai hittanra**, akik iskolájukban
nem tudnak hittant tanulni.
az esti szentmise után **rózsafüzér** kö-
zös imádkozása (T)
- Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T)
az esti szentmise után **rózsafüzér** kö-
zös imádkozása (T)
- Péntek: 16–18 **ifjúsági klub**;
17–18 **bérmálkozási oktatás**.
17 órától **volt bérmálkozók** ifjúsági
hittanja
19–20 **felnőtt hittan** kéthetente
- Szombat: 10–12 **oratórium**
17 órától **középiskolások klubja**
17 órától **rózsafüzér** közös imádko-
zása (T)
- Vasárnap: 18.00–19.30 a **Vivace** Kó-
rus próbája; **Kalász** összejövetel a
hónap 2. vasárnapján

TERVEZETT PROGRAMOK

Templomunkban, december 4-én 16 órakor, a Patrona Hungariae Gimnázium Leánykara ad karácsonyi koncertet, melyre szeretettel várunk mindenkit.

KARIZMATIKUS TALÁLKOZÓ

1995-ben vettem részt először karizmatikus találkozón. Akkor csak azért mentem, hogy lányomnak segítsék a közlekedésben, mert a baleset miatt még csak kapaszkodva tudott közlekedni és imádkoztak érte. Azóta minden évben részt vettem a találkozón, és mindig vittem magammal új embereket. Eddig, akik részt vettek a találkozón mindig visszavágytak oda és elmentek újra.

Minden alkalommal külön kis csodák történtek. Lányom teljesen meggyógyult.

Egyszer egy református testvérünket vittem el, (kb. 5 éve) azóta minden alkalommal részt vesz a karizmatikus találkozón. Ez a református testvérünk a saját esküvőjén volt utoljára istentiszteleten 68 éve. A találkozó óta minden vasárnap elmegy a templomba.

Nagyon sok betegségen mentem keresztül, és hála Istennek sok betegségből meg is gyógyultam.

Két éve a találkozón kérték, hogy tegye fel a kezét, aki vállalja a szenvedést családjáért, mert ezt kéri a Szűzanya s annak megadja az Úr az erőt szenvedéseire és a kegyelmet. Én feltartottam a kezem. 3-4 nap múlva éjszaka, a folyosón eszméletlenül feküdtem, nem tudom meddig, arra ébredtem, hogy nagyon hideg a kő. Ezt követően két hétig feküdtem a kórházban kivizsgáláson, de nem tudták megmondani mi bajom lehet. Egy alkalommal, meglátogatott az orvos, aki elmondta, hogy nem tudja miért ka-

pom az injekciókat és mire, mert nem tud semmi diagnózist felállítani. Arra kértem, akkor ne is adja, majd a jó Isten elveszi a betegséget tőlem, mert én ezt vállaltam.

Minden alkalommal lehet közbenjáró imát kérni. Egy éve azt kértem, hogy azért imádkozzanak, hogy tudjak böjtölni. Azóta heti két alkalommal böjtölök, szerdán és pénteken kenyeret és vizet veszek magamhoz.

Most, a 20. találkozón is kértem közbenjáró imát elsősorban azokért, akik készültek erre a találkozóra, de valamilyen oknál fogva nem jutottak el, másodsorban a családjáért. Biztattak, magamért is kérjek imát, de én úgy gondolom, nagyon sok betegségből meggyógyultam már, így nem is merek többet kérni. A többiek bátorítottak, Istennek olyan hatalmas a szeretete, hogy nincs korlátozva a kérések száma. 15 éve krónikus vesegyulladásom van, és társaim imádkoztak értem, hogy ez is meggyógyuljon. Mikor vége volt az imának, kérdezték szoktam e közbenjáró imát végezni, mert míg imádkoztak értem, végig érezték. Valóban, közbenjáró imát szoktam végezni az engesztelő imaórán és éjszaka is. Kérték, tegyek tanúságot róla. Akikért imádkoztam azok is tanúságot tettek arról, hogy az imámat meghallgatta az Úr.

Kistarcsáról 48-an voltunk a találkozón. Voltak közöttünk olyanok is, akik már hosszú évek óta cipelték terheiket, és most végre sikerült letenni az Úr elé, és tiszta, új életet kezdenek. Hála sokak imáiért.

Bátran merjünk kérni az Úrtól igaz hittel és reménnyel, mert Ő mindent megad a maga idejében, még többet is, mint amit remélünk.

Örülök, hogy ennyi ember dicsőítette az Urat, idősek és fiatalok egyaránt.

Jövőre szeptember 15-én ismét Budapestén lesz a Karizmatikus találkozó a Jégcsarnokban.

Kovács Istvánné

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640–1359
Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu